

ΕΣΤΙΑ

17 ΙΑΝ. 2009

Η Ελλάδα έχει πέντε πρωθυπουργούς

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

«Υπάρχει ένας εκάστοτε πρόεδρος και πρόθεσή μας είναι αυτό να το σεβαστούμε». Έτσι απάντησε ο όρκιζόμενος μεθαύριο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Όμπάμα σε ερώτηση ποιά ή γνώμη του για τη σύγκρουση Χαμάς-Ισραήλ. Ένας εκάστοτε πρόεδρος στην Αμερική. Σ' έμάς αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πέντε πρωθυπουργοί. Ο Καραμανλής και οι τέσσαρες ηγέτες των άλλων κομμάτων. Ίσως κι ένας εκτός ο δήμαρχος Αθηναίων. Όλοι τους έχουν τη δική τους πολιτική για τη Μέση Ανατολή και για κάθε άλλο ζήτημα.

Αυτά ως άφορμή. Θέμα η άκυβερνησία, στην οποία έχει περιπέσει η πατρίδα μας με εύθνη όλων. Οι πέντε πρωθυπουργοί. Αρχινάω Ιεραρχικά. Η κυβέρνηση με την πολιτική του μεσαίου χώρου την οποία φαίνεται να αντιλαμβάνεται ως διακοπή στη μέση κάθε προσπάθειας, κάθε μέτρου που αποφασίζει ή ίδια. Κιτεύει μπροστά στην πρώτη αντίδραση. Κάνει πίσω. Μεσαίος χώρος δεν είναι ο άσχετος συνεπειών κατευνασμός. Είναι η άτεγκτη εφαρμογή του νόμου σε κάθε περίπτωση. Τα άκρα επιδιώκουν την ανατροπή του νομικού συστήματος της χώρας νόμος είναι το δίκιο του έργατη. Ανατριχιαστική λεπτομέρεια: Τήν περασμένη Τετάρτη μπροστά στη «Μεγάλη Βρετανία» σχολειαρούδια 12-14 χρόνων να ξελαρυγγιάζονται: «μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι» υπό την επίβλεψη των δασκάλων τους. Ο Θεός να βάλει τό χέρι του.

Ο κ. Γιώργος Ανδρέα Παπανδρέου πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Απόλυτος πλέον άρχοντας έλέω δημοσκοπήσεων (και καταγωγής). Είπε κατά τον άγιασμό των ύδατων στην Πάτρα: «Εκφράζουμε τη συμπαράστασή μας, ολόκληρος ο Έλληνισμός [μέ ερώτησε; σας ερώτησε;] ... στον άγωνα τους [των Παλαιστινίων]». Συνέχισε με τα έσωτερικά μας: «Νά έγγυηθούμε την κοινωνική συνοχή...». Τόσο τό πάθος του να γίνει πρωθυπουργός, που δεν λογαριάζει τίποτα άλλο. Μετατρέπει άνενδοίαστα μιά θρησκευτική εκδήλωση σε πολιτικό θήμα. Έγγυάται, λέει, την κοινωνική συνοχή. Γι' αυτό προφανώς καταγγέλλει την κυβέρνηση για κάθε λέξη που έσκοτομίζει. Άσπρο εκείνη, μαύρο αυτός.

Βλέπει μπροστά του την εικόνα του ως πρωθυπουργού. Δεν υπάρχουν άλλα γι' αυτόν. Μέ όποιο κόστος: εις βάρος του λαού, για τόν όποιον παριστάνει ότι κόπτεται. Νά υπερβάλει τόν πατέρα. Περίεργες καταστάσεις. Άνάλογα αισθήματα ό πατήρ προς τόν δικό του πατέρα. Οικογενειακά προβλήματα. Μητρικές κατευθύνσεις. Λίγος Φρόνυτ θά ήταν χρήσιμος.

Άπό φίλου αφήγηση προς έμέ. Λίγο μετά τή λήξη του πολέμου, ό φίλος έταξίδεψε στην Αμερική. Μετέφερε έπιστολή και θερμές πατρικές εκδηλώσεις του Γεωργίου Παπανδρέου, του όποιου έπίσης ήταν φίλος, προς τόν γιό του Άνδρέα, πετυχημένον εκεί έπιστήμονα. Έπιστρέφοντας αναγκάστηκε να πεί ψέματα στον πατέρα Παπανδρέου (ότι ανάλογα με τά δικά του ήταν και τά αισθήματα του γιου). Στην πραγματικότητα ό γιός δεν έδειξε τό παραμικρό ένδιαφέρον, καμμία συγκίνηση ούτε για τόν πατέρα, ούτε για τήν χώρα. Είπε ό φίλος ψέματα για να μην τληγώσει τόν πατέρα αν έλεγε τήν αλήθεια. Τά μύλα πέφτουν κάτω από τίς μηλιές. Τό παρατήρησε και ό Νεύτων.

Άκολουθεί τό ΚΚΕ. Στην πρόσωση των γραφείων του προτομή του Λένιν. Σε έπίσημο κείμενο του κόμματος διακηρύσσεται: «Οι άστικοί κοινοβουλευτικοί θεσμοί θά αντικατασταθούν από τούς θεσμούς τής έργατικής έξουσίας». (Ριζοσπάστης, 19.10.2008). Τή δικτατορία του προλεταριάτου. Η γενική γραμματέας του κόμματος στην Πάτρα: «Θά είναι σκληρή ή σύγκρουση... Βεβαίως θά υπάρξει βία, δεν τό κρύβουμε» (Τό Βήμα, 09.11.2008).

Ο Λένιν έχει πει: «Οι καπιταλιστές ... Μέ άλλα λόγια θά έργαστούν για να έτοιμάσουν τήν αυτοκτονία τους». Και σε άλλη περίπτωση: «Οι καπιταλιστές θά μάς πουλήσουν τό σκoinί με τό όποιο θά τούς κρεμάσουμε». Μοιάζει να ήρθε ή ώρα να λύσουν τό δίλημμα: Η άναγνωρίζετε τό κοινοβουλευτικό δημοκρατικό μας πολίτευμα με πανηγυρική διακήρυξη κατά τό 18ο συνέδριό σας του Φεβρουαρίου ή δεν αυτοκτονούμε; δεν σας πουλούμε τό σκoinί να μάς κρεμάσετε. Θέτετε θέμα κρατικής έπιχορηγήσεως; διακοπής τής. Μπορείτε να μιλείτε έλεύθερα; αλλά πρέπει να σεβαστε τή δημοκρατία μας.

Ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ: ό ΣΥΡΙΖΑ: «Ω έλατο, τί ώραία που άρπάξεις [...] / Στο Σύνταγμα, στο Σύνταγμα τί ώραία που άρπάξεις! / Μπάτσους γεμάτο στα κλαδιά / Η διμοιρία στή σειρά / Ω έλατο, ώ έλατο: δεν θά μάς γλυτώσεις / Βρέ θά σε κάψω μιά βραδιά / Κι άς έχεις μπάτσους στα κλαδιά» 'Ο συμβολισμός πεντακάθαρος: άδιαφιλονίκητος. Στο έπίσημό τους όργανο: τήν «Αύγή» 24 Δεκεμβρίου. «Αντικάλαντα 2008». Η ένθάρρυνσή τους ούσιαστικός συντελεστής άναρχίας και βίαιων εκδηλώσεων: εναντίον του καθιερωμένου συστήματος μας θεσμών, άξιων και αντιλήψεων. Για να μην αλλάξει τίποτα. Η τρέλα του πράγματος! Νά σαπίσει ή κοινωνία. Εύκολη τότε λεία. Και αυτοί στή σχολή Λένιν έχουν φοιτήσει. Δεν χρειάζεται τόση αιδημοσύνη. Ο ίδιος τρόπος αντιμετώπισέως τους. Θά τσουξει περισσότερο: φτωχότερη γάρ.

Ο ΛΑΟΣ τελευταίος. Μέ λογοπαίγνια και καλαμπούρια δεν λύνονται τά προβλήματα μιάς κοινωνίας. Λέει σε συνέντευξη του ό προσφάτως άνακηρυχθείς έπίτιμος δίδκτωρ του τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης διανοούμενος τής Άριστεράς Δημήτρης Ραυτόπουλος: «Δέν είμαι με μιά Άριστερά που, έστω άσχετα, εκ των πραγμάτων άνέχεται συμπαράταξη με τήν Άκροδεξιά στην άντιαμερικανική, άντισιμπτική παράνοια...» (Ταχυδρόμος 15-11-2008). Έκλεκτικές συγγένειες.

«Υπάρχει ένας εκάστοτε πρόεδρος...». Και ή άνταπόκριση από τόν πρόεδρο Μπούς (12 Ιανουαρίου): «Αποχωρώ από τή σκηνή. Πιστεύω, ότι μόνο ένας άνθρωπος κάθε φορά πρέπει να φωτίζεται από τούς προβολείς». Διάλογος σε μιά κοινωνία που θέλει να πάει μπροστά. Και πάει. Μιά κοινωνία άνεκτικότητας, μετριοπάθειας, κατανοήσεως. Μάθημα για όσους έχουν ώτα άκούειν. Άκουέτωσαν.